

Sygn. akt: I C 1411/18 upr.

Na rozprawie dnia 19 grudnia 2018

Za powoda nikt się nie stawił, zawiadomiony prawidłowo.

Pozwana nie stawiła się pomimo należytego zawiadomienia jej o terminie rozprawy, nie złożyła żadnych wyjaśnień – ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w jej obecności. Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący SSR Alina Kowalewska

Protokolant Joanna Kucharska

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	Joanna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2018 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko M. H.

o zapłatę

Oddała powództwo.

SSR Alina Kowalewska

Sygn. akt I C 1411/18

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą we W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. H. domagając się zapłaty kwoty 1 572zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że jest następcą prawnym wierzyciela (...) spółki z siedzibą w L., z którą zawarł umowę cesji obejmującą zobowiązania pozwanej z zawartej w dniu 10 sierpnia 2015r. umowy pożyczki o numerze (...). Powód twierdził, że pozwana zalega z zapłatą kwoty 1 372,26zł z tytułu należności głównej oraz skapitalizowanych odsetek w kwocie 199,74zł

Postanowieniem z dnia 17 października 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny na podstawie art.505³³§1 kpc przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Giżycku.

Pozwana M. H. nie stawiała się na wyznaczoną rozprawę i nie złożyła żadnych wyjaśnień.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód (...) z siedzibą we W. na dowód istnienia wierzytelności objętej pozwem i jej przelewu przedłożył pismo z dnia 14 lutego 2018r. kierowane do pozwanej z wezwaniem do zapłaty (k.31), wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu na dzień 28.09.2018r. (k.13) oraz umowę sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 28.06.2017r. zawartą między powodem a (...) spółką z siedzibą w L. wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k.17-30). Z treści umowy cesji wynika, że obejmuje ona wierzytelności wynikające z umów pożyczek wobec klientów detalicznych pierwotnie udzielonych przez pierwotnego pożyczkodawcę - (...) SA w W. a następnie przeniesionych na (...) spółkę z siedzibą w L..

Treścią umowy przelewu jest przeniesienie przez wierzyciela swojej wierzytelności na osobę trzecią, a jej skutkiem jest wyłączenie dotychczasowego wierzyciela ze stosunku zobowiązaniowego i zajęcie jego miejsca przez nabywcę wierzytelności. Przelew wywołuje bezpośrednie skutki wobec dłużnika, po stronie którego powstaje obowiązek świadczenia w stosunku do nabywcy wierzytelności. W związku z tym nabywca wierzytelności jest legitymowany do wystąpienia z powództwem przeciwko dłużnikowi. W postępowaniu powinien wykazać nie tylko, że doszło do skutecznego przelewu wierzytelności, ale także jej istnienie i wysokość, bowiem na podstawie art. 6 k. c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód, reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, winien zatem wykazać istnienie i wysokość wierzytelności poprzez przedstawienie w szczególności umowy kredytu będącej źródłem zobowiązania, na którą powoływał się w uzasadnieniu pozwu. W razie niewykazania powyższych okoliczności powód ponosi negatywne konsekwencje procesowe w postaci oddalenia powództwa.

W ocenie Sądu powód (...) z siedzibą we W. nie wykazał zarówno istnienia wierzytelności, jak i jej wysokości. Nie przedstawił przede wszystkim umowy o kredyt, na którą powoływał się w uzasadnieniu pozwu. Istnienia wierzytelności nie dowodzi przedłożona umowa cesji złożona wraz z pozwem skoro jest to umowa zawarta z kolejnym cedentem (...) spółką z siedzibą w L. a nie z pożyczkodawcą pierwotnym – spółką (...) w W.. Ani umowa pożyczki, ani umowa cesji z pierwotnym pożyczkodawcą nie zostały w tym postępowaniu złożone. Z dokumentów przedstawionych przez powoda nie wynika by pozwana była zawiadomiona o tym, że jej zobowiązania wynikające z umowy pożyczki o numerze (...) były co najmniej dwukrotnie przedmiotem cesji wobec czego stosownie do art.512 kc nie można wykluczyć spełnienia świadczenia przez pozwaną do rąk poprzedniego wierzyciela.

Pozwana nie stawiała się na rozprawę i nie złożyła wyjaśnień. W tej sytuacji stosownie do art.339§1 kpc sąd wydaje wyrok zaoczny przyjmując na podstawie § 2 art.339 kpc za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Wprowadzone przez ten przepis swoiste domniemanie zgodności twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy nie zwalnia powoda od przytoczenia faktów, które są niezbędne do dokonania subsumpcji materialnoprawnej, stanowiącej faktyczną i materialnoprawną podstawę wyroku. Sąd obowiązany jest bowiem, nawet przy uznaniu twierdzeń powoda za prawdziwe, dokonać prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach, z punktu widzenia prawa materialnego Stanowisko takie zostało wyrażone między innymi w wyroku Sądu Najwyższego z 6.06.1997r. I CKU 87/97. W przedmiotowej sprawie z uwagi na fragmentaryczny materiał dowodowy przedstawiony przez powoda nie można tego uczynić.

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie cytowanych wyżej przepisów oddalił powództwo.

SSR Alina Kowalewska